

C/2024/2141

25.3.2024

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione
(Włochy) w dniu 23 stycznia 2024 r. – postępowanie karne przeciwko GE**

(Sprawa C-40/24, Derterti ⁽¹⁾)

(C/2024/2141)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strona wnosząca środek zaskarżenia:

GE

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że prawo oskarżonego do obrony w postępowaniu karnym stanowi jedno z praw ustanowionych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej z dnia 7 grudnia 2000 r. oraz praw podstawowych zagwarantowanych w europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności a także praw wynikających z tradycji konstytucyjnych wspólnych dla państw członkowskich Unii Europejskiej, które to prawa uznaje się w art. 6 TUE za zasady ogólne prawa Unii oraz do których przestrzegania zobowiązuje decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi ⁽²⁾?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie – czy można w każdym razie przyjąć, że przestrzegano prawa oskarżonego do obrony w postępowaniu karnym, jeżeli wyrok skazujący został wydany wobec oskarżonego, który był nieobecny i nie korzystał z pomocy żadnego obrońcy, czy to z wyboru, czy to wyznaczonego przez właściwy sąd, skoro oskarżonemu przysługuje po przekazaniu prawo do ponownego rozpoznania sprawy z gwarancjami w zakresie prawa do obrony?
- 3) W konsekwencji, czy art. 4a decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW, wprowadzony decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r. ⁽³⁾, należy interpretować w ten sposób, że państwo, do którego zwrócono się o przekazanie, jest uprawnione do odmowy wykonania europejskiego nakazu aresztowania wydanego w celu wykonania kary pozbawienia wolności lub środka zabezpieczającego polegającego na pozbawieniu wolności, jeżeli dana osoba nie stawiała się osobiście na rozprawie, w wyniku której wydano orzeczenie, nawet jeśli przesłanki określone w art. 4a ust. 1 lit. d) zostały spełnione, ale ta osoba nie korzystała z pomocy obrońcy, czy to wybranego przez siebie, czy wyznaczonego z urzędu przez właściwy sąd?

⁽¹⁾ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa, która nie odpowiada rzeczywistej nazwie żadnej ze stron postępowania.

⁽²⁾ Dz. U. 2002, L 190, s. 1.

⁽³⁾ Decyzja ramowa Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r. zmieniająca decyzje ramowe 2002/584/WSiSW, 2005/214/WSiSW, 2006/783/WSiSW, 2008/909/WSiSW oraz 2008/947/WSiSW i tym samym wzmacniająca prawa procesowe osób oraz ułatwiająca stosowanie zasady wzajemnego uznawania do orzeczeń wydanych pod nieobecność danej osoby na rozprawie (Dz.U. 2009, L 81, s. 24).